

[Arbejdsministeren.]

det, jeg vil sige heroverfor, er blot, at det har vi, nemlig arbejderbeskyttelsesfonden, som virker på næsten samme måde med uddannelse, plysning, information og mange andre ting; det er netop denne arbejderbeskyttelsesfond, som har fået stillet ekstra 3 mill. kr. til rådighed for det kommende finansår til dette helt afgørende og vigtige forebyggende arbejde. Hr. Erik Hansen var jo også inde på det. Så er der „Godtnok“-filmene i tv og de andre propagandamidler, man har anvendt. Jeg synes, dette er meget vigtigt.

Jeg er enig med hr. Erik Hansen i, at forskning er noget meget afgørende, og jeg vil gerne i denne sammenhæng minde om, at den arbejdsmiljøgruppe, som nu er i fuld gang med arbejdet, agter at afholde 2 konferencer i sommer. På den første konference er det tanken at samle forskere og andre sagkyndige, som ved noget om arbejdsmiljøet, og spørge dem, om de vil hjælpe arbejdsgruppen med at kortlægge forskningen på dette meget store felt, og denne forskning skal omfatte mange områder: psykologi, medicin, teknologi og meget andet; den anden konference gælder vurderingen af den nuværende indsats og ideer om, hvordan det kan gøres bedre i fremtiden, og mange andre ting. Det er meningen, at man vil invitere arbejdspladsernes folk og organisationsfolk og repræsentanter for myndigheder og mange andre for at få et virkeligt ståsted for det videre arbejde.

Når så hr. Frandsen siger, at arbejdsmiljøgruppens sammensætning ikke er tilfredsstillende, synes jeg ærlig talt, det er et temmelig konservativt synspunkt. Forholdet er jo det, at det er helt bevidst, at den er sammensat på den måde, fordi man ikke ønskede de traditionelle interesseorganisationer direkte ind i dette arbejde; de er med som en styringsgruppe og kommer dermed ind i arbejdet. Det, der er meningen, er, at vi skal have nye øjne til at se på disse ting, vi skal have nye synspunkter frem, og vi skal have nye perspektiver ind i arbejdet omkring arbejderbeskyttelsen og miljøet på arbejdspladserne. Og gruppens resultater bliver jo også et debatoplæg til arbejdspladserne, hvor arbejdspladsernes folk i høj grad får mulighed for at gå med ind i en vurdering af det, man når frem til. Det skal altså

ikke bare være en traditionel teknisk revision af loven. Det skal være nye perspektiver; vi skal have en arbejderbeskyttelseslovgivning med indbygget fremtid i. Det er det, der er hensigten.

Ordføreren for forslagsstillerne (Frandsen): Til det, arbejdsministeren sagde vedrørende arbejdsgruppens sammensætning, vil jeg gerne sige, at det, vi lægger vægt på, er sådan set ikke, at det var organisationerne, der var repræsenteret, men at det f. eks. var folk, som gjorde en aktiv indsats som sikkerhedsrepræsentanter på arbejdspladserne og konkret vidste, hvordan forholdene var ude på arbejdspladserne. Det, vi har tænkt på ved udarbejdelsen af vort forslag, hvor vi har stillet en række principper op, er netop, at det gjaldt om at høre, hvad det er, som har interesse ude på arbejdspladserne hos folk, der arbejder derude. Det hjælper sådan set ikke ret meget, at man får organisationerne med ind i billedet, fordi de mennesker jo heller ikke har nogen direkte berøring med det, der ønskes ude på arbejdspladserne. Det, vi havde kunnet ønske, var, at man havde fået en sammensætning, som i højere grad tilgodeså det, som var arbejdspladsernes interesser, og det mener vi kunne opnås med folk, som havde været derude på arbejdspladserne, f. eks. sikkerhedsrepræsentanterne. Det, vi dér har været betænkelige ved, er, at nu kommer der et oplæg fra denne gruppe, som ligesom kommer til at pege i en retning, der ikke kan være tilfredsstillende med henblik på det, som er arbejderernes interesser.

Jeg vil godt lige berøre noget, som var med inde i billedet i første omgang, nemlig spørgsmålet om statistikken; det er i høj grad betænkeligt, at der findes en række statistikker, nemlig ulykkesforsikringens og arbejdstilsynets, hvor man arbejder på forskelligt grundlag og derfor selvfølgelig får forskellige resultater frem. Men vi har overhovedet ikke nogen statistik, som præcist kan sige os, hvor mange arbejdsulykker der sker på arbejdspladserne, og heller ikke, hvilke arbejdspladser der i særlig grad er de farlige arbejdspladser, forstået på den måde, at det eventuelt kan være, at der er visse arbejdsgivere, som i særlig grad ikke overholder bestemmelserne.

Til allersidst vil jeg godt lige spørge ar-